

Egen min Mary!

Tack för ditt bref af d. 11 Nov. Nr. 8 som jag fick i går. Mitt senaste bref af den 30 Nov. redogjorde för vår marsch hit, här stodo vi första dagen nere i dalen, men derpå fingo vi åter spatsera upp på bergen, och hafva ej någon utsigt att så snart slippa herifrån.

Ellis med de 3 öfriga bataljonerna och tre bataljoner af Moskovska reg. hade redan fortsatt resan längs stora vägen då vi kommo hit, hvarföre vi fingo blifva här med 1 bat. Moskoviter, 1 batteri 9 pundingar och 2 kavalleri regementen med 3 batterier för att försvara utgången af Orhanie dalen åt Sofia till, emot de turkar som ännu finnas i 3 förskansade läger vester om Orhanie. Två af våra kompanier äro i tur framskjutna, emot den närmaste turkiska redutten, det ena komp. i ked, det andra såsom reserv; de två öfriga komp. stå som betäckning för kanonerna på ett särdeles väl byggt turkiskt batteri. Man är här i formlig ångest för att turkarna skola öfverfalla oss här nere i hörnet hvarföre mera än halfva bataljonen hela dygnet står under gevär, hvilket i längden blir bra tröttsamt. Ellis trupper hafva nu i närmare 3^{ne} dagar varit inbegripna i strid, i går på eft.mid. anföll turkarne dem från flere sidor, tog ifrån dem 7 kanoner, hvilka likväl senare på aftonen återtogos af Mosk. reg., en brigad af våra trupper hade derpå tillstött och hela natten hörde vi kanondunder, ja sågo elden både ifrån våra och fiendens kanoner, emedan striden föres på den högsta bergskedjan ungf 15 verst herifrån, Enligt berättelser skall våra förluster varit stora, endast från Mosk. reg. 300 man och 10 Off., men om Skarpskytte bataljonerna hafva vi ännu ej hört någonting.

Våra officerare insjukna fortfarande, Silfverhjelm har fått en otäck magåkomma, och måste troligen resa till närmaste lasarett. Palin är äfven sjuk, så att vi äro endast 4 i fronten, Ehrnrooth 1^a Komp., Forstén 2, jag och Hausen. Sundman och Wendt äro äfven friska och bedja helsa. Af våra såväl sårade som insjuknade off. höres ingenting, det vore verkligen på tiden att de kommo tillbaka, ty det är nästan för tröttsamt att få sofva endast hvarannan natt. Står endast helsan bi, så är det likväl ej så farligt, tillsvidare mår jag som en prins. Soldaterna börja komma tillbaks ifrån lasaretten, och på de sista 4 dagarne har ej några insjuknat. De säga att det är som under Julen, ty vi fingo både bröd och smör till öfverflöd här i byn, och ett svin tager man sig med bajonetten, när man önskar få något på smörgåsen. De koka och steka hela dagen, men förråden taga ej så snart slut ty här finnas stora upplag ämjade för Plewna. Om de våra endast snart skulle få

Nr. 15, forts.

vägen öfver bergen klar, så vi sluppo det dimmiga, kalla klimatet.

Du får denna gång ett kortare och tillika slarfvigt brev, men jag skrifver det i en mycket obehöfväm ställning, liggande på magen i en turkisk riskoja, och det skall dessutom afsändas genast, med en artilleri officer.

Käraste min, när du får detta äro Ni kanske samlade kring Julgranen, och lilla Vicku kan redan hoppa och gledja sig deråt. Här äro alla utleda vid hela kriget men icke lär det ännu kunna taga så snart slut, så bra kan det vara att vi få litet varmare innan vi anträda återresan, isynnerhet då finska Senaten ej kunnat anskaffa pelsar. Mera trasig kommer jag att se ut snart, ty min enda paletå är alldeles sönderskjuten, men skraddaren får stoppa den vid lediga tillfällen, och när vi komma söderom bergen behövs det väl ej något öfverplagg.

Nej nu måste jag sluta, ty i morgon skall jag ut på förpost, och behöfver därför sofva grundligt.

God natt, min egen älskling, en glad Jul önskar jag Er alla, sörj ej för mig, nog håller jag mig frisk, och kommer endast vår nya kemendör, så blir jag åter på godt humör. Alla dina bref tillochmed Nr 8 har jag erbållit.

God natt älskade, helsa alla och kyss våra små, ifrån din egen

Eugène